

der er sket siden, har overflødiggjort en hel Del af de Ændringer, der ellers skulde have været foretaget i det oprindelige Forslag.

Saa talte det ærede Medlem om Konsekvenserne af Huslejetilskuddet og det stedlige Avancement; jeg kan ikke indse, at der kan ligge nogle farlige Konsekvenser i, at Lovgivningsmagten giver Menighederne fri Raadighed til at afgøre, om de vil have deres Præst op i en højere Lønningsklasse eller ej, naar de selv skal betale det; har Menighederne i Pastoraterne Lyst til det, hvorfor skal man saa ikke give dem Lejlighed til det, naar de selv afholder Udgifterne?

Det ærede Medlem Hr. Bjerring beklagede sig noget over, at Formanden for Udvalget, altsaa jeg, havde glemt at forelægge det sidste Ændringsforslag for Lønningsraadet til Erklæring. Efter at vi har faaet Lønningsraadets sidste Svar, kan jeg ikke indse, at det er noget at bebrejde Udvalget, dets Flertal eller Formanden, at Ændringsforslaget ikke blev forelagt Lønningsraadet; thi netop det nye i det sidste Forslag, at man lægger de to Lønningsklasser sammen, tog Lønningsraadet, saa vidt jeg kan se, ikke noget positivt Standpunkt til, det tog kun et refererende Standpunkt dertil. Flertallet indenfor Udvalget har derfor været fuldkommen i sin Ret, naar det ikke fandt Anledning til at forelægge det sidste Ændringsforslag for Lønningsraadet, hvorved det kun vilde have forårsaget Lønningsraadet unødigt Ulejlighed.

Jeg skal for øvrigt ikke komme dybere ind paa, hvad der er blevet udtalt, men kun med Hensyn til Pensionsretten for Provster sige, at vi fra Venstres Side ikke har kunnet følge de Konservative i deres Ændringsforslag, lige saa lidt som den høj-ærede Kirkeminister har kunnet gøre det. Da vi oprindeligt fik forelagt Forslaget om at give Provsterne Pensionsret, var det navnlig motiveret med, at en hel Del Provster sad i 3die Lønningsklasse, og at det derfor vilde være betimeligt at give dem Pension af deres Provstehonorarer. Dette Forhold vil imidlertid nu blive ændret, idet 3die Lønningsklasse falder bort, og Provsterne kommer i alt Fald op i Fællesklassen, saaledes at de i Fremtiden bliver bedre stillet end nu. Man kan jo ikke se bort fra, at det kan have visse Konsekvenser, at man gennemfører Provstelønninger med Pensionsret.

Jeg skal slutte med endnu en Gang at anbefale det høje Ting at stemme for de Ændringsforslag, der er stillet til det første Lovforslag af Flertallet og tiltraadt af

Ministeren, og de Ændringsforslag, der er stillet til det andet Lovforslag angaaende København af Ministeren og tiltraadt af Flertallet, samt anbefale at stemme imod de Ændringsforslag, der stilles af de Konservative, nemlig Underændringsforslaget angaaende § 11 i den nuværende Præstelønningslov udenfor København og Ændringsforslag Nr. 4 til Lovforslaget om de københavnske Præstelønninger.

Kammersgaard: Jeg skal fatte mig ganske kort, det er kun et Par enkelte Bemærkninger, jeg gerne vil gøre, inden Debatten slutter. Naar det ærede Medlem Hr. Johannes Lou endog brugte Udtrykket, at vi fra vor Side med Vold og Magt vilde blande Lønningsraadet ind i dette Forhold, maa det være det ærede Medlems Hukommelse, der ganske og aldeles slaar fejl, for at bruge et mildt Udtryk, idet det ærede Medlem lige saa godt som jeg ved, at det var ham og hans Meningsfæller samt Venstre, der med Vold og Magt forhindrede os i at faa forespurgt Lønningsraadet og indhentet dets Oplysninger om det foreliggende Lovforslag.

Det er blevet stærkt fremhævet, at det var uretfærdigt, hvis man ikke gjorde Provstelønningerne pensionsberettigede. Det er ingen Hemmelighed, at samtlige Parti-ers Ordførere har udtalt en vis Sympati derfor, i alt Fald har jeg udtalt min rent personlige Sympati; men det ærede Medlem og Udvalgets Medlemmer ved lige saa godt som jeg, at paa et vist Punkt af Forhandlingerne blev dette Spørgsmaal kædet sammen med en Lønforbedring for samtlige Provster, der endnu ikke var i 1ste Klasse, og derved vanskeliggjordes i høj Grad Forhandlingen om hele dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt sagde, at der ikke var noget rettænkende Menneske, der vilde vise Uvillie mod Præsterne, det var jo ikke dem, der havde forlangt større Løn. Ogsaa her maa det ærede Medlems Hukommelse i høj Grad svigte. Jeg erindrer ikke eet, men mange Tilfælde, hvor man fra Præsternes — lad os blot bruge det Udtryk, der er brugt før — Fagforeningsledelses Side har været meget ivrig med at slide Rigsdagens Trapper for at faa en saadan Lønforbedring frem. Det har ogsaa givet sig meget lidet tiltalende Udslag; bl. a. har Præsteforeningens Formand, hvis man tør tro Pressens Fremstilling, ved en vis Lejlighed tilegnet sig Æren for, at dette Forslag i det hele taget kommer frem, og for, at der opnaas et Resultat. Naar man ved dette — og